Nr. 20. 1931.

GAZETA URZĘDOWA

POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie **3 złote.** — Cena pojedynczego numeru **30 groszy.**
Cena ogłoszeń: jednołamowy wiersz mm 20 gr. — Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. Pow. pokój 36
Redaktor: Franciszek Bąk st. insp. Wydz. Pow., tel. 148, 149, 2619.

KATOWICE, sobota, dnia 16 maja 1931 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

OBWIESZCZENIE
Ministra Skarbu

z dnia 27 kwietnia 1931 r.

o wartości jednego grama czystego złota.

Na podstawie art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 97 poz. 855) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 28 listopada 1927 r. w sprawie ustalenia trybu ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr. 109 poz. 932) ustalam na miesiąc maj 1931 roku wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,41 grosza.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) Ignacy Matuszewski.

(Przedruk z Monitora Polskiego Nr. 99 z dnia 30. IV. 1931 r.)

ROZPORZĄDZENIE
Ministra Rolnictwa

z dnia 10 września 1930 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Ministrem Komunikacji w spaawie wprowadzenia (przywozu) i przeprowadzenia (przewozu) z zagranicy psów i kotów.

Na podstawie art. 11 i 112 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. Nr. 77, poz. 673) zarządza się co następuje:

Par. 1. Zezwala się na wprowadzenie (przywóz z zagranicy i przeprowadzenie (przewóz) z zagranicy przez terytorjum polskie psów i kotów pod warunkami, określonemi w rozporządzeniu niniejszem.

Paragr. 2. Pies lub kot wprowadzony (przywożony) z zagranicy lub przeprowadzony (przewożony) z zagranicy przez terytorjum polskie winien być zaopatrzony w urzędowe świadectwo miejsca pochodzenia, wystawione przez państwo upoważnionego lekarza weterynaryjnego, właściwego dla miejsca pochodzenia psa lub kota.

Świadectwo to winno zawierać:

a) nazwisko i miejsce zamieszkania posiadacza psa lub kota,
b) oznaczenie gatunku, płci, maści. rasy, wieku oraz szczególnych znaków zwierzęcia,
c) stwierdzenie, że pies lub kot został zbadany przed wysłaniem i uznany za wolnego od objawów zaraźliwych chorób zwierzęcych, zwłaszcza wścieklizny, że w miejscowości, z której pies lub kot pochodzi. oraz w promieniu 15 km. nie było w ciągu ostatnich trzech miesięcy wypadku wścieklizny oraz że w miejscu pochodzenia pies lub kot nie podlega ograniczeniom, zarządzonym z powodu wścieklizny.

Świadectwo miejsca pochodzenia winno być wystawione w ciągu ostatnich 3 dni poprzedzają-

cych dzień wyprowadzenia psa lub kota z miejsca pochodzenia.

Świadectwo miejsca pochodzenia jest ważne na przeciąg 10 dni. liczonych od dnia następnego po dniu wystawienia świadectwa.

Do świadectwa miejsca pochodzenia, wystawionych w innym języku niż polskim lub francuskim, winno być dołączone uwierzytelnione tłumaczenie świadectwa na język polski lub francuski.

Par. 3. Jeżeli pies lub kot nie jest zaopatrzony w świadectwo miejsca pochodzenia, wymienione w par. 2, posiadacz psa lub kota winien dostarczyć świadectwo polskiego państwowego lub innego upoważnionego lekarza weterynaryjnego, właściwego dla polskiej stacji wejściowej, stwierdzające, że pies lub kot nie jest dotknięty żadną zaraźliwą chorobą zwierzęcą, zwłaszcza wścieklizną, ani też, że nie jest podejrzany o taką chorobę. Jednakże w razie zaopatrzenia psa lub kota w świadectwo polskiego państwowego lub innego upoważnionego lekarza weterynaryjnego właściwego dla polskiej stacji wejściowej obowiązuje następujące ograniczenie:

a) w czasie przewożenia do miejsca przeznaczonego lub do granicznej stacji wyjściowej pies lub kot winien być trzymany w odosobnieniu od innych psów i kotów.

b) w miejscu przeznaczenia w kraju pies lub kot podlega obserwacji weterynaryjnej przez okres trzech miesięcy, licząc od dnia przywiezienia; w czasie tej obserwacji pies winien być trzymany w odosobnieniu od innych psów i kotów, w razie zaś prowadzenia winien być trzymany na smyczy i zaopatzony w bezpieczny kaganiec, kot zaś winien być trzymany w odosobnieniu.

O mającym nastąpić przywozie psa lub kota do miejscowości przeznaczenia winien zawiadomić lekarz weterynaryjny, dokonywujący urzędowego badania, powiatową władzę administracji ogólnej właściwą dla miejsca przeznaczenia zwierzęcia.

Par. 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa:
(—) Leon J. Połczyński.
Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) Ignacy Matuszewski
Minister Komunikacji: (—) Kühn.

Obwieszczenia urzędowe.

WYKAZ
osób, które w czasie od 1. do 30. IV. 1931 otrzymały karty myśliwskie.

1. Korpys Ludwik szofer Mała Dąbrówka, ważność karty od 7. IV. 31 do 6. IV. 32,

2) Ufek Walenty kolejarz Roździeń-Szopienice ważnośe karty od 13. IV. 31 do 12. IV. 32,

3) Palka Jan kalkulator Mysłowice, ważność karty od 14. IV. 31 do 13. IV. 32,

4) Bański Ignacy kolejarz Mysłowice, ważność karty od 14. IV. 31 do 13. IV. 32,

5) Karwicki Jan kolejarz, Brzęczkowice, ważność karty od 14. IV. 31 do 13. IV 32,

6) Christ Karol komornik Brzezinka, ważność karty od 17. IV. 31 do 16. IV. 32,

7) Schilling Karol, st. inżynier Wrocław, ważność karty od 26. IV. 31 do 28. IV. 32.

Starosta
w z.
(—) Dr. Gawlas.

STATUT
w przedmiocie pobierania opłat od miesc targowych na targu tygodniowym w Małej-Dąbrówce.

Na podstawie art. 20 ustawy z dnia 14 kwietnia 1924 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu ogłoszonem rozp. Wojewody Śl. z dnia 8 lipca 1926 roku (Dz. Ust. Śl. Nr. 17, poz. 30) oraz uchwały Rady gminnej z dnia 11 września 1930 r. wydaje w związku ze statutem miejscowym dot. targów tygodniowych w Małej-Dąbrówce z dnia 20-go lipca 1928 r. następujący statut miejscowy:

§ 1.

Z dniem ogłoszenia niniejszego statutu będą pobierane za sprzedawanie towarów na publicznych drogach i placach gminy wiejskiej Mała-Dąbrówka podczas targu tygodniowego następujące opłaty targowe:

1) od każdego wozu z ziemniakami, kapustą, burakami, brukwią lub marchwią
   a) jednokonnego wozu 1,00 zł.
   b) dwukonnego „ 1,50 „
2) od każdego wozu z owocami, ogórkami i jarzyną
   a) jednokonnego wozu 1,50 zł.
   b) dwukonnego „ 2,00 „
3) od każdego wozu ze słomą lub sianem
   a) jednokonnego wozu 1,50 zł.
   b) dwukonnego „ 2,00 „
4) od każdego wozu z rybami i rakami
   a) jednokonnego wozu 2,00 zł.
   b) dwukonnego „ 3,00 „
5) od wózków ręcznych pobierana będzie opłata jak od wozów jednokonnych odnośnie do poszczególnych towarów w wymienionych punktach 1—4.

6) od straganu pobierana będzie opłata
a) za m² stanowiska (kramnicy) rzeźnickiego . . . . 0,60 zł.
b) za m² stanowiska z wyrobami piernikarskiemi i cukierniczemi 0,50 „
c) za m² stanowiska z wyrobami piekarskiemi . . . . 0,40 „
d) za m² stanowiska na sprzedaż nabiału, krupów, owoców, jagód, grzybów i włoszczyzny . . 0,40 „
e) za m² stanowiska blacharskiego, szewieckiego, krawieckiego, bednarskiego, szczotkarskiego, łokciowego jakoteż z wyrobami porcelanowemi, fajansowemi lub garncarskiemi i t. d. . . . . 0,30 „

7) Od 1 koryta z rybami lub rakami
a) za m² . . . . . . 0,60 „
b) ponad 1 m² . . . . 0,80 „

8) od 1 kosza z żywemi rybami
a) za 1 m² . . . . . 0,50 „
b) ponad 1 m² . . . . 0,60 „

9) od 1 kosza z nieżywemi rybami
a) za 1 m² . . . . . 0,30 „
b) ponad 1 m² . . . . 0,40 „

10) od beczki śledzi . . . . 0,50 „

11 od 1 kosza ręcznego z masłem, jajami lub serem . . . . 0,25 „

12) od 1 kosza, skrzyni lub beczki z masłem, jajami, serem
a) za 1 m² . . . . . 1,00 „
c) ponad 1 m² . . . . 1,50 „

13) od 1 koszyka ręcznego lub opałki z owocami, jarzyną i produktami leśnemi . . . . . . 0,20 „

14) Za zwierzęta podawanych na targach do sprzedaży pobiera się:
a) od jednego cielęcia, owcy, kozy i prosiaka poniżej 50 kg. 0,30 „
b) od jednej świni ponad 50 kg. 1,00 „
c) od jednej krowy . . . 1,50 „
d) od jednego konia . . . 2,00 „
e) od jednego bażanta, zająca, kaczki, gęsi, kury itp. . . 0,20 zł.
f) od pary gołębi, kuropatw . . 0,10 „

15) od jednego koszyka lub opałki z drobiem
a) za 1 m² . . . . . 0,60 „
b) ponad 1 m² . . . . 0,80 „

16) od stanowiska ze wszelkiemi innemi tu nie wymienionemi towarami pobiera się za każdy m² . . . 0,50 „

17) Za każdy dalszy rozpoczęty m² poniżej ½ m² pobierą się połowę, zaś powyżej ½ m² całkowitą taryfę 1 m² stosunkowo do poszczególnych artykułów.

§ 3.

Opłaty targowe muszą być na żądanie o każdym czasie uiszczone, w przeciwnym bowiem razie nastąpi natychmiastowe przymusowe ściągnięcie. Uiszczenie opłaty targowej kwituje się. Pokwitowanie należy zachować i na żądanie do tego upoważnionych urzędników przedłożyć.

§ 3.

Niniejsza taryfa obowiązuje z dniem ogłoszenia. Jednocześnie traci moc obowiązującą taryfa opłat targowych na targach tygodniowych w Małej-Dąbrówce, z dnia 7 października 1884 r.

Mała-Dąbrówka, d. 11 września 1930 r.

Zarząd gminy:

(—) Kasma (—) B Nowak
Naczelnik gminy. (L. S.) Ławnik.

„Zatwierdza się na podstawie § 1 i 2 ustawy z dnia 26 kwietnia 1872 r. o opłatach targowych (Zb. Ust. str. 513) oraz § 130 ustawy o właściwości władz administracyjnych z dnia 1-go sierpnia 1883 r. (Zb. ust. str. 237) z zastrzeżeniem przeprowadzenia następującej zmiany:

W nagłówku statutu w miejsce słów: „na podstawie art. 20 ustawy itd. aż do słów „Dz. U. Śl. Nr. 17, poz. 30" wstawia się słowa „Na podstawie ustawy z dnia 26 kwietnia 1872 r. o opłatach targowych (Zb. ust. pr. str. 513) i art. 22 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8 lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17, poz. 30).

Katowice, dnia 12 stycznia 1931 r.

Śląska Rada Wojewódzka
Przewodniczący
(L. S.) w. z.
(—) Żurawski
L. Rw. 4. Wicewojewoda.

Za zgodność:

Mała Dąbrówka, dnia 22 kwietnia 1931 r.

Zarząd gminy:

(—) Kosma
Naczelnik gminy:

STAROSTWO KATOWICE d. 9. V. 1931 r.
L. dz. G. 39/55.

OBWIESZCZENIE

Dyrekcja Policji w Katowicach pismem z dnia 24. IV. 31. L. dz. P. II. 2172 zawiadamia, że w zagrodzie Józefa Mizery w Rudzie przy ul. Piaskowej stwierdzono zarazę i pomór świń.

Starostwo w Pszczynie pismem z dnia 25-go kwietnia 1931 r. L. dz. G. 1118 zawiadamia, że w zagrodzie Józefa Brożka w Podlesiu stwierdzono zarazę pomoru świń.

Starosta
w z.
(—) Dr. Gawlas.

Komunikaty.

Wykładnia ustawy o opłatach stemplowych ustalona przez Ministerstwo Skarbu:

Skróty: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dn. 1 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 570).
r. w. s.—rozporządzenie wykonawcze z d. 20 listopada 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 123, poz. 715).

310. (Art. 7, 10 i 58). Jeżeli przedmiotem sprzedaży jest nieruchomość, położona na obszarze, na którym obowiązuje kodeks cywilny niemiecki, a obciążona długiem rentowym, unormowanym jedną z następujących ustaw pruskich: 1) z dnia 26 kwietnia 1886 r. (Zb. Pr. str. 131), 2) z dnia 27 czerwca 1890 roku (Zb. Pr. str: 209), 3) z dnia 7 lipca 1891 r. (Zb. Pr. str. 279), 4) z dnia 20 marca 1908 roku (Zb. Pr. str. 29) i 5) z dnia 26 czerwca 1912 r. Zb. Pr. str. 183), — (wszystkich tych typów długów rentowych tyczy się również rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 27 października 1927 r. o przerachowaniu długów rentowych D. U. R. P. Nr. 101, poz. 879), to wartość tego obciążenia wlicza się — na mocy art. 7 (ustępu drugiego) u. o. s. — do podstawy wymiaru opłaty stemplowej od wymienionej sprzedaży.

O ile „renta" ma być płacona tylko **do pewnego czasu**, to nie ujawnia „długu rentowego" (§§ 1199 — 1203 kod. cyw. niem.), lecz składa się z dwóch części, z których jedna służy na częściowe umorzenie kapitału, druga zaś jest należnością z tytułu odsetek. Wobec tego, celem obliczenia wartości zobowiązania, która ma być wliczona do podstawy wymiaru, nie stosuje się art. 10 u. o. s., lecz wartość tę stanowi ta część sumy wszystkich przyszłych rat rentowych, która wyraża resztę kapitału według stanu z dnia sporządzenia kontraktu sprzedaży (z wyłączeniem więc z wszystkich przyszłych rat rentowych tych części składowych, które będą płacone z tytułu odsetek).

O ile „renta" ma być płacona **wieczyście** (tak zwane renty wieczyste oraz renty stałe), to zasadniczo ma zastosowanie punkt „a" art. 10 u. o. s. Jeżeli jednak bądź dłużnikowi bądź wierzycielowi służy prawo umorzenia obowiązku płacenia „renty" drogą zaofiarowania, względnie zażądania sumy wykupu, a suma ta jest wyższa od kwoty, obliczonej w myśl punktu „a" art. 10 u. o. s., to na mocy ustępu pierwszego art. 7 u. o. s. ta suma ma być wliczona do podstawy wymiaru jako wartość zobowiązania.

Zasady, podane w ustępie drugim niniejszej wykładni, tyczą się również „renty abluicyjnej", opartej na pruskiej ustawie z dnia 2 marca 1850 r. (Zb. Pr. str. 112) oraz na §-ie 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 października 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 101, poz. 879). Ministerstwo Skarbu zarządza jednak zaniechanie wliczania do podstawy wymiaru wartości „renty abluicyjnej" w tych przypadkach, w których renta tego rodzaju **sama jedna** obciąża daną nieruchomość, a zatem występuje w towarzystwie jednej z rent, wymienionych w ustępie pierwszym niniejszej wykładni.

Jeżeli według treści kontraktu nabywca jest obowiązany do uiszczenia rat rentowych, **które już stały się płatne**, a których sprzedawca, względnie jego poprzednicy, nie uiścili (w szczególności też jeżeli zaległość została przez Państwowy Bank Rolny, w imieniu Skarbu Państwa jako wierzyciela, rozłożona na raty), to do podstawy wymiaru wlicza się również tę zaległość, przyczem oczywiście przedmiotem wliczenia do podstawy wymiaru jest **cała** należność z tytułu zalegających rat rentowych, bez wydzielenia z niej kwoty, wyrażającej odsetki.

Celem ustalenia kwoty, która w myśl zasad powyższych ma być wliczona do podstawy wymiaru, mają strony przedstawić notarjuszowi (art. 26 u. o. s.), względnie sekretarjatowi sądowemu (art. 30, punkt 3, u. o. s), zaświadczenie, wymieniające stan należności, o których mowa, wydane przaz właściwy oddział Państwowego Banku Rolnego.

Państwowy Bank Rolny — pismem z dnia 19 marca 1931 roku L. dz. 1360/pr.—przesłał tekst niniejszej wykładni do swych oddziałów w Poznaniu, Grudziądzu i Katowicach z poleceniem, aby na żądanie stron interesowanych wydawały zaświadczenia, stwierdzające stan należności, które w myśl niniejszej wykładni mają być wliczane do podstawy wymiaru opłaty od przeniesienia nieruchomości, obciążonych długiem rentowym (L. D. V. 2502/6/31).

(Przedruk z Dziennika Urzęd. Min Skarbu Nr. 11 z dnia 20. IV. 1931 r.)

Druk. J. Eichhorn, Katowice.